# PSALMUL 2

1. [1]Pentru ce se întărâtă
neamurile necurmat
și de ce-n deșarte lucruri
cugetul li-e frământat?
[2]Domnii lumii se răscoală
și-mpreună sfătuiesc
contra DOMNULUI și-n contra
Unsului Său sfânt grăiesc:

2. 3„Să le rupem legătura,
să scăpăm de lanțul lor.”
4Domnu-Și bate joc de dânșii,
râde, auzind ce vor.
5Apoi, în a Lui mânie,
le vorbește El, tunând,
i-ngrozește cu urgia
și puterea Lui, zicând:

3. [6]„Totuși, Eu L-am uns pe Domnul
și-Mpăratul Meu iubit
pe Sion, pe-al Meu sfânt munte,
loc ales și prețuit!”
[7]Unsul zice: „Eu vesti-voi
pururi hotărârea Lui.”
DOMNUL zice: „Tu-Mi ești Fiul,
iată, astăzi Te născui!

4. [8]Cere-Mi și-Ți voi da de-
acuma
moștenire neamuri, mii,
și pământul pân’ la margini
Tu sub mâna Ta să-l ții.
[9]Tu le vei zdrobi pe toate
c-un toiag de fier, curând,
și le vei sfărma ca vasul
unui biet olar de rând.”

5. 10 Acum dar, stăpâni ai lumii,
înțelept să vă purtați,
să luați învățătură
voi, câți lumea judecați.
11 DOMNULUI slujiți cu frică,
bucurațĭ-vă tremurând,
12 Fiului I-aduceți cinste,
cu un cuget bun crezând!

6. Ca să nu I se aprindă
dreapta Lui mânie-acum
și să nu pieriți pe-al vostru
rău și îndărătnic drum.
Căci mânia Lui e gata
a se-aprinde-n orice fel.
Fericiți sunt totdeauna
toți câți se încred în El!